

Duško Geić i Mirko Slade-Šilović
Trogir

GRAĐA ZA DIFERENCIJALNI RJEČNIK TROGIRSKOGA ČAKAVSKOG GOVORA OD POLOVICE XIX. DO POLOVICE XX. STOLJEĆA

UDK 800.87.801.3

Rad primljen za tisak 16. lipnja 1991.

Čakavska rič, Split, 199, br. 1

i	— (ponovljeno: iiii...) uskl. koji znači obilato, mnogo čega: »Iiii koliko san puti tamo bija«; »Iiiii okad ja to znan«; »Iiiii koliko on jema pinez.«
idárce, -a s	— dem. od <i>idro</i>
ïdrenje, -a s	— jedrenje
ïdrit, -in	— jedriti
ïdro, -a s	— jedro
igrūša, -e ž	— neobuzdana, vesela igra: »Igruša najde plakušku« (nar. poslovica), tj. obijesna igra dovede do plaća, jer se djeca potuku, udare i sl.
igrūška	→ igruša
ïje, uzv.	— naredba konju da krene
ikônica, -e ž	— svetačka sličica
ïkor, zam.	— itko
iluminacjün, -a m	— rasvjeta (osobito svečana)
imađinãt, -ãn	— zamišljati, maštati
imađinãvãt, -ãjen	→ imađinat
imbarãc, imbãrca m	— dvoumljenje, sumnja
imberlãn, -a, -o	— koji je u neredu, iskrivljen, iznereden

imberlât, -ân	— iznerediti, iskriviti
imberlâvât, -âjen	— iznerediti, iskrivljavati
imënaš, pril.	— <i>bit imenaš</i> — biti čudak, osobenjak, biti osoba čudna ponašanja, svojim istupima neugodan za okolinu: »Pusti ga na miru, znaš i sam da je bokun imenaš.«
imendân, -a, -o	— zakrpljen, sašiven: »Ovi kapot mi je cili imendan.«
imendât, -ân	— koncem zakrpati rupu na odjeći
imendâvât, -âjen	— krpati odjeću koncem
impîje	→ impîjo
impîjo, pril.	— 1. uspravno, okomito; 2. neriješeno: »Igrali smo koteć cilu noć, ma je svršilo impîjo.«
impjegât, -a m	— činovnik, državni službenik
în, zam.	— njima
inânci, pril.	— dapače
îba, -e	— himba
inbakukân, -a, -o	— zakukuljen, dobro umotan odjećom
inbakukât se, -ân	— zakukuljiti se, dobro umotati odjećom
inbakukâvât se, -âjen	— zakukuljivati se, dobro se umatati u odjeću
inbaladûr, -a m	— osoba koja slaže u <i>bale</i> (npr. travu)
inbalân, -a, -o	— složen u <i>bale</i>
inbalât, -ân	— vezati (travu) u <i>bale</i>
inbalâvât, -ân	— vezivati (travu) u <i>bale</i>
inbandirât, -ân	→ bandirat
inbandirâvât, -âjen	→ bandiravat
inbârak, inbârka m	— ukrcaj (u prvom redu na brod)
inbarkân, -a, -o	— ukrcan na brod (teret ili osoba kao mornar)
inbarkât (se), -ân	— ukrcati što na brod; ukrcati se na brod kao mornar
inbarkâvât (se), -âjen	— ukrcavati što (se) na brod
inbâzd, -a m	— prošitak
inbazdân, -a, -o	— prošiven (privremeno)
inbazdât, -ân	— privremeno (provizorno) prošiti
inbazdâvât, -âjen	— 1. privremeno prošivati; 2. pren. varati
îben, -a, -o	— himben
inberlân, -a, -o	— nakrivljen, neuravnotežen, deformiran, iskrivljen. »Ova slika na zid ti je bokun inberlana.«
inberlât, -ân	— nakriviti, iskriviti, učiniti da ne bude u ravnoteži
inberlâvât, -âjen	— iskrivljavati, činiti da ne bude u ravnoteži: »Ovi zid se poceja inberlavat, bojnin se da će past.«
inbokadûra, -e ž	— pravilna postava usta pri sviranju puhačkog instrumenta
inbotîda, -e ž	— poplun, pokrivač za krevet

inbotīt, inbötīn	— nataknuti, nabiti rukom
inbotīvāt, -ījen	— naticati, nabijati rukom
inbragān, -a, -o	— obuhvaćen jednom ili više obujmica: »Ovi jarbol više nije sigur, cili je inbragan.«
inbragāt, -ān	— 1. vezati, pričvrstiti, obuhvatiti više stvari zajedno obujmicom (obujmicama) radi dizanja ili transporta; 2. povezati obujmicama radi nastavljanja, produživanja: »Ako ne more doseć jedna greda vazmi dvi pa ih inbragaj«; »Da bi se produži ja jarbol vaja na vrj stavit još jedno drvo pa ga sa jarbolon inbragat.«
inbragāvāt, -ājen	— 1. vezivati, pričvršćivati više stvari zajedno obujmicama radi dizanja ili manipulacije; 2. povezivati nosače, jarbol, veslo i sl. obujmicama sa dodatnim komadom drva (grede) u svrhu produživanja ili veće nosivosti
inbrivāt, -ān	— uhvatiti brzinu
inbrivāvāt, -ājen	— hvatati brzinu
inbrōj, -a m	— 1. prijevara; 2. vrsta konopa na brodu; 3. željezni kolut na dnu ribarske mreže (ima ih više)
inbrojāt, -ān	— 1. prevariti; 2. <i>inbrojat mrižu</i> — opremiti mrežu inbrojima; 3. <i>inbrojat jidra</i> — skupiti jedra
inbrojāvāt, -ājen	— 1. varati; 2. <i>inbrojavat jidra</i> — kupiti jedra; 3. <i>inbrojavat mrižu</i> — opremiti mrežu inbrojima
inbrojōna, -e ž	— varalica (ž)
inbrojōn, -a m	— varalica (m)
inbrojūn, -a	→ inbrojon
inbrokāt, -ān	— pren. pogoditi, upravo sresti, naići na koga: »Malo prije san inbroka Antu.«
inbrokāvāt, -ājen	— pren. 1. pogađati; 2. sretati
inbrokvān, -a, -o	— pričvršćen čavlima
inbrokvāt, -ān	— 1. zabiti, pribiti što čavlima; 2. odgovoriti verbalno kome na kakvu izjavu tako da se iznese kakav detalj iz života dotičnog poslije čega ovaj ostane postiden i bez želje i argumenata za eventualnu svađu: »Dobro si ga inbrokva ka si mu reka neka prije pogleda svoju ženu pa onda gre sudit o drugima.«
inbrokvāvāt, -ājen	— zabijati, pričvršćivati što čavlima
inbūj, -a m	— 1. stare vreće, krpe; 2. volumen, zapremina: »Ja bi to moga nosit ca se tice piza, ma mi je veliki inbuj.«; 3. komad krpe koji se omota tamo gdje se što troši habanjem
inbujāt, -ān	— 1. omotati što (krpom) da se ne haba; 2. zauzimati veliki volumen: »Slabo si naprtija tovara, puno ti inbuja.«

inbujāvāt, -ájen	— 1. omatati što krpom ili čime drugim da se ne haba; 2. zauzimati prostor i stoga smetati
inbukāt (se), -ân	— 1. povući jedra da se napune; 2. napuniti se odjećom ispod kaputa; 3. zatvoriti (se): »Ka je zima ja se inbukan u kuću«; 4. sakriti (se)
inbukāvāt (se), -ájen	— 1. ispunjati se odjećom ispod kaputa, džempera i sl.; 2. povlačiti jedra da se napune; 3. zatvarati (se); 4. sakrivati (se)
inbuketāt, -ân	— zatvoriti (kakav otvor): »Inbuketaj sve zatvore jerbo bi mogla nevera.«
inbuškāda, -e ž	— 1. orebrenje broda; 2. zasjeda
inbuškadūra, -e ž	— sva rebra broda; <i>inbuškadura o'prove</i> — sva rebra prove; <i>inbuškadura o'krme</i> — sva rebra krme → inbuškadura
inbuškamènat, -ènt m	— 1. staviti rebra broda; 2. postaviti zasjedu
inbuškāt, -ân	— 1. stavljati rebra broda; 2. postavljati zasjedu
inbuškāvāt, -ájen	— 1. nepromočivo platno; 2. kišna kabanica
incerāda, -e ž	— iznutrica
incêra, -e ž	— demin. od <i>incêra</i>
incêrica, -e ž	— vrsta malene morske ribe (incun)
incòk, -a m	→ incók
incūn, -a m	— vrsta loze: »Od okatca puna kaca, od incuše još i više«, nar. izreka
incūša, -e ž	— ideja, misao: »Deštežo gre mrav/ ka da se libi mejon/ pomnjivo gleda brav/ vavi su istom indejon/ samo cejade žvelto/ vavi u punon forci/ vavi ga goni tenpo/ vavi ga cekadu doci«, D. Geić, »Štajuni«, str. 60.
indēja, -e ž	— adresa
indirīc, -a m	— zagonetka
indivīn, -a m	— pogoditi, odgonetnuti
indivināt, -ân	— pogađati, odgonetati
indivināvāt, -ájen	— pozlaćen
indorân, -a, -o	— pozlatiti
indorāt, -ân	— pozlaćivati
indorāvāt, -ájen	→ indivin
indovīn	→ indivinat
indovināt	→ indivinavat
indovināvāt	— u toku, u ophodu: »Triba se pazit, gripa je indiro.«
indi-ro, pril.	— natrpati (se): »Zima je, vaja se infagotat robon«, tj. natrpati odjećom
infagotāt (se), -ân	— 1. natrpavati (se); 2. smetati zbog prenatrpanosti: »Ova me roba puno infagotaje.«
infagotāvāt (se), -ájen	

infàla, -e ž	— slaba karta u igri briškule
infašân, -a, -o	— obujmljen pojasom (fašom)
infašât, -ân	— obujmity pojasom, omotaty trakom
infašâvât, -âjen	— obujmljivaty pojasom, omataty trakom
infenoçât, -ân	— lagaty, varaty
infenoçâvât, -âjen	→ infenoçat
infetân, -a, -o	— zaražen, inficiran
infetât, -ân	— zarazity, inficiraty
infetâvât, -âjen	— inficiraty
infilât, -ân	— navući: »Infilaj tu koltrinu.«
infišacjûn, -a m	— umišljenost u što (npr. bolest), opsjednutost, fik- sna ideja: »Dosta mi njegovy infišacjuni«; »Jema infišacjun da će umrit.«
infišân, -a, -o	— lud, izluden
infišât, -ân	— 1. poludjeti; 2. biti obuzet čime: »Infiša je za onon malon, a ona ga i ne vidi.«; »Infiša je za ba- lunon.«; »Infišala je u svoju lipotu.«
infišâvât, -âjen	— ludjeti za čime, izludivaty: »Poceja je infišavat da je jak.«; »Poceja je infišavat za njon.«
infjamacjûn, -a m	— upala, zapaljenje (npr. grla)
infjamân, -a, -o	— upaljen (npr. rana, dio tijela): »Grlo mi je infja- mano.«
infjamât se, -ân	— upaliti se (rana, dio tijela)
infjamâvât se, -âjen	— upaljivaty se: »Pocela se rana infjamavat.«
infjerân, -a, -o	— okičen cvijećem, uljepšan
infjerât, -ân	— okitity cvijećem, uljepšaty
infjerâvât, -âjen	— kitity cvijećem, uljepšavaty
influença, -e ž	— prehlada
infotân, -a, -o	— ljut: »Doša mi je sinoć doma cili infotan.«
infotât (se), -ân	— naljutity (se)
infotâvât (se), -âjen	— ljutity (se): »Nemoj se infotavat zaraj toga.«
ingambetân, -a, -o	— zakačen, zadjenut
ingambetât, -ân	— zakačiti, zadjenuty: »Kadena jema na kraju gam- bet i za nj se ingambeta sidro.«
ingambetâvât, -âjen	— zakačivaty
ingancân, -a, -o	— zakačen kukom
ingancât, -ân	— zakačiti kukom
ingancâvât, -âjen	— zakačivaty kukom
ingjõštar, -ra m	— crnilo, tinta, mastilo
ingjõštro, -ra m	→ ingjõštar
ingõrad, -a, -o	— lakom: »Puno je ingorad na vino.«
ingõrd	→ ingorad
ingordëca, -e ž	— lakomost
ingordizija, -e ž	→ ingordeca

ingoršât (se), -ân	— 1. zagušiti se; 2. zapeti u grlu (hrana): »Udri ga bokun po kostima, ingoršalo mu je«, tj. udari ga po leđima jer mu je zastala hrana u grlu
ingošât	→ ingoršât
ingrânađ, ingrânda m	— sklop od više zupčanika zajedno
ingrašadûr, -a m	— mazač na stroju
ingrašân, -a, -o	— podmazan
ingrašât, -ân	— podmazati
ingrašāvât, -âjen	— podmazivati
ingropân, -a, -o	— 1. zavezan u čvor; 2. koji je (zalogaj, hrana) zastao u grlu
ingropât (se), -ân	— 1. zavezati u čvor; 2. zastati u grlu hrana: »Ingropalo me, nisan moga progovoriti skoro minut.«
ingropāvât (se), -âjen	— vezivati u čvor, vezivati čvorove
inkalumât, -ân	— 1. naškoditi kome namjerno i s nasladom: »Inkaluma san mu ga pa neka se sa' prpa«; 2. zabiti
inkalumāvât, -âjen	— škoditi kome namjerno i s nasladom: »Nećeš ti meni više inkalumavat.«
inkânat, inkânta m	— dražba, licitacija
inkantân, -a, -o	— nepomičan, začuden, očaran, ukipljen, zapanjen, ukočen, skamenjen
inkantât (se), -ân	— ukočiti (se), zapanjiti (se), zablenući (se), zanijeti (se)
inkantāvât (se), -âjen	— ostajati nepomičan, začuden, zapanjen, ukočen, skamenjen, zablenući
inkapâc, -a, -o	— nesposoban
inkapëlut, -a m	— lakši udarac u glavu (najčešće u šali)
inkapelutât, -ân	— lakše udariti po glavi (najčešće u šali)
inkapelutāvât, -âjen	— udarati lagano po glavi (najčešće u šali): »Pristani me inkapelutavat.«
inkapotân, -a, -o	— 1. koji je obukao kaput; 2. koji se dobro obukao i zaštitio od zime
inkapotât (se), -ân	— 1. obući kaput; 2. dobro se obući ili zaštititi od zime
inkapotāvât (se), -âjen	— 1. oblačiti kaput; 2. dobro se oblačiti ili zaštićivati od hladnoće: »Još ni zima, a već ste se počeli inkapotavat.«
inkârag, inkârga m	— ukrcaj tereta: »Brod je ariva na inkarag.«
inkârat, inkârta m	— žbuka, malter
inkargân, -a, -o	— natovaren (brod), nakrcan
inkargât, -ân	— natovariti (brod), nakrcati ga
inkarikât, -ân	— dati kome dodatnu dužnost ili zadatak
inkarikāvât, -âjen	— davati kome dodatnu dužnost ili zadatak
inkartân, -a, -o	— 1. ožbukati; 2. pren. koji je pljunut
inkartât, -ân	— 1. ožbukati; 2. pren. pljunuti (koga)

inkartāvāt, -ájen	— 1. žbukati; 2. pren. pljuvati (koga)
inkāš, -a m	— 1. umetak, komad koji se ubacuje kao produžetak ili nastavak čega i to sistemom utora: »Triba ovo produžit pa ćemo zato okinit i ubacit jedan mali inkaš«; 2. utor; 3. zarada, novac dobiven od prodaje robe; 4. okvir
inkašân, -a, -o	— 1. uokviren; 2. nastavljen umetanjem dodatnog komada; 3. inkašan je komad ili dio u kojem je napravljen utor
inkašât, -ân	— 1. uokviriti; 2. nastaviti umetanjem drugog komada; 3. napraviti utor
inkašāvāt, -ájen	— 1. uokvirivati; 2. nastavljati neki komad umetanjem drugog komada; 3. praviti utore
inkāštar, -ra m	— blanja za pravljenje utora
inkaštrân, -a, -o	— zabiven
inkaštrât (se), -ân	— zabit (se)
inkaštrāvāt (se), -ájen	— zabivati (se)
inkāv, -a m	— 1. udubina, 2. otvor za rukav (kod šivanja)
inkavân, -a, -o	— 1. izdubljen; 2. inkavan je komad odjeće (košulja, sako) na kojem je prilikom šivanja napravljen otvor za rukav
inkavât, -ân	— 1. izdupsti rupu, udubinu; 2. napraviti otvor za rukav prilikom krojenja košulje, sakoa i sl.
inkavāvāt, -ájen	— 1. dupsti rupe, udubine, otvore; 2. praviti otvore za rukave prilikom krojenja košulje, sakoa i sl.: »Ja ću sinjavat, a ti inkavaji«, tj. ja ću obilježavati a ti izrezuj otvore
inklinân, -a, -o	— uklinjen, učvršćen pomoću klinova
inklinât, -ân	— učvrstiti pomoću klina, ukliniti: »Noga mi se inklinala u škrapu.«
inklināvāt, -ájen	— učvrščivati klinovima
inkolân, -a, -o	— 1. zalijepljen; 2. uštirkan (uškrobljen)
inkolât, -ân	— 1. zalijepiti; 2. uštirkati (uškrobiti)
inkolāvāt, -ájen	— 1. lijepiti; 2. štirkati (škrobiti)
inkontrât, -ân	— susresti
inkontrāvāt, -ájen	— susretati
inkordân, -a, -o	— ukrućen, ukočen, napet
inkordât, -ân	— ukrutiti, ukočiti, napeti
inkordāvāt, -ájen	— ukručivati, napinjati
inkoštât	→ akoštat
inkoštāvāt	→ akoštavat
inkrmân, -a, -o	— uronjen (brod) previše krmom: »Previše smo inkrmani, tribat će dvojica poč na provu.«
inkrmât, -ân	— uroniti (brod) više krmom
inkrmāvāt, -ájen	— uranjati (brod) više krmom: »Nemojte više krcat tamo jerbo ćemo se pocet inkrmavat.«

inkrožân, -a, -o	— 1. koji je prekrizhenih jedara; 2. <i>inkrožan</i> je rub (platna, tkanine) prošiven trakom
inkrožât, -ân	— 1. prekriziti jedra, tj. staviti ih okomito na simetralu broda kad vjetar puše u krmu; 2. prošiti trakom rub platna, tkanine, dijela odjeće; 3. prekriziti, ukrstiti
inkrožâvât, -âjen	— 1. prekrizivati, ukrštati, 2. prekrizivati jedra, tj. stavljati ih okomito na simetralu broda kad vjetar puše u krmu; 3. prošivati trakom rub tkanine, platna, odjeće
inkunjân, -a, -o	— uklinjen, učvršćen klinovima
inkunjât, -ân	— ukliniti, učvrstiti klinom
inkunjâvât, âjen	— učvršćivati klinovima
inkvartât, -ân	— vezati (brod) »in kvarto«, tj. u četverovez
inkvartâvât, -âjen	— vezivati (brod) u četverovez: »Ne triba tí brod inkvartavat jerbo ionako brzo gremo ça.«
inlêt, -a m	— vrsta gustog platna za izradu jastuka (stavi se perje u <i>inlet</i> , a zatim navuku jastučnice)
inombrâët (se), -ân	— 1. staviti u sjenu; 2. povući se iz posla, odustati od dogovora, posla
inombrâvât (se), -âjen	— povlačiti se iz kakva posla, odustajati od dogovora: »Ja ne bi s njin uliziva u posal jerbo se on uvi inombraje.«
inpâk, -a m	— oblog
inpakân, -a, -o	— umotan, upakiran
inpakât, -ân	— umotati, upakirati
inpakâvât, -âjen	— umatati, pakirati
inpašân, -a, -o	— obavijen, omotan zavojem: »Ka san doša u ošpidal nisan ga pripozna jerbo je bija vas inpašan.«
inpašât, -ân	— obaviti, omotati zavojem
inpašâvât, -âjen	— obavijati, omatati zavojem
inpaštât (se), -ân	— zamijesiti (si), namjestiti kome (ili sebi) što neugodno, navući kome (ili sebi) kakvu neugodu, kakav problem, upasti u neugodu: »Ovoga puta san se lipo inpašta.«
inpaštâvât (se), -âjen	— 1. upadati (ili drugoga dovoditi) u kakve neugodne situacije bez potrebe, bez potrebe navlačiti sebi ili drugome probleme za vrat; 2. pren. baviti se bez potrebe tuđim problemima
inpeštân, -a, -o	— zaražen
inpeštât (se), -ân	— zaraziti (se) spolnom bolešću
inpeštâvât (se), -âjen	— obolijevati od spolnih bolesti: »Bili smo se poceli inpeštavat pa su nan zabranili odit u kažin.«
inpicân, -a, -o	— podignut

inpicăt, -ân	— 1. potaknuti, podržati: »Ja ću govorit s ocen a ti me moraš inpicat«; 2. podignuti: »Triba inpicat jidro.«
inpicāvăt, -ájen	— poticati, podržavati, podizati
inpikăt	→ inpicat
inpìko, pril.	— u propast, potonuti (brod); poć <i>inpiko</i> -propasti, potonuti
inpjantân, -a, -o	— uspravljen, uspravan
inpjantăt (se), -ân	— 1. uspraviti (se), postaviti (se) u uspravan položaj; 2. stajati nepomičan: »Makni se odatle, ca si se inpjanta.«
inpjantāvăt (se), -ájen	— uspravljati (se), postavljati (se) u uspravan položaj
inpjêg, -a m	— služba
inpjeġăt, -a m	→ inpjeġat
inpjentăt	→ inpjantat
inpjentāvăt	→ inpjantavat
inportăt, -ân	— unijeti, uvesti
inportāvăt, -ájen	— unašati, uvažati
inpoštăt, -ân	— odnijeti na poštu, poslati poštom
inpoštāvăt, -ájen	— odnositi na poštu, slati poštom: »Njegov je posal inpoštavat sve ca se šaje iz jovcine.«
inpotënat, -a, -o	— 1. nemoćan, slab; 2. spolno nemoćan
inprenditūr, -a m	— poduzetnik
inprovân, -a, -o	— uronjen (brod) više pramcem
inprovăt (se), -ân	— uroniti (brod) više pramcem
inprovāvăt (se), -ájen	— uranjati (brod) više pramcem: »Nemojte više tamo krcat jerbo ćemo se pocet inprovavat.«
inpũnto, pril.	— toćno
inšenpjadũra, -e ž	— smetenost, izluđenost
inšenpjân, -a, -o	— izluđen, pobudalio
inšenpjăt (se), -ân	— 1. pobudaliti, poludjeti, izludjeti, zaluditi; 2. smesti se, zabezeknuti se, zablenući se, zapanjiti se; 3. izgubiti mir: »Ka je njega vidila, sva se inšenpjala.«
inšenpjāvăt (se), -ájen	— 1. izluđivati (se): »Pusti me na miru, dosta si me inšenpjava s otin tvojim ludostima«; zaglupljivati (se), zaluđivati (se); 2. gubiti mir, gubiti prisebnost duha, spokojstvo, 3. brigati: Neka se sad sâm inšenpjaje di će zajat pineze.«
inšõma, pril.	— uglavnom, međutim, konaćno: »Inšõma, kako je da je, on je uspija.«
inšonjân, -a, -o	— pospan
inšũlaš, inšũlša, inšũlšo	— beznaćajan, glup, prigluć, ćaknut, naivan: »On ti je bokun inšũlaš.«

inšûš, -a, -o	→ inšulaš
inštânca, -e ž	— 1. viši stupanj u administraciji; 2. molba, traženje, zahtjev
intâj, -a m	— rezbarija, utor, urez
intajät, -ân	— 1. napraviti utor, urez; 2. tek ovlaš udariti sa strane, s jednog kraja: »Bokun nas je intaja provon ma nima zla.«
intajävât, -âjen	— 1. rezbariti, praviti utore, ureze; 2. udarati koga sa strane
intâjo, pril.	— sa strane »Udrija san ga intajo, sve je zvizde izbrojija.«
intakân, -a, -o	— koji je postavljen na podupore
intakât, -ân	— postaviti na podupore (»take«)
intakävât, -âjen	— postavljati na podupore (»take«)
intânto, pril.	— uglavnom, međutim, bilo kako bilo: »Intanto on se obogatija.«
intâul, -a m	— 1. uknjižba; 2. knjižni ured
intâula, -e ž	→ intaul
intaulân, -a, -o	— bit intaulan — biti uknjižen, biti formalno u posjedu: »Na otu zemlju je prije bija intaulan niki susid pa je tribalo vruga i po da se oto sredi.«
intaulât (se), -ân	— uknjižiti (se), formalno doći u posjed
intaulävât (se), -âjen	— uvoditi (se) u posjed uknjižbom
intâvol, -a, m	→ intaul
intâvola, -e ž	→ intaul
intavolân, -a, -o	→ intaulan
intavolât (se)	→ intaulat
intavolävât (se)	→ intaulavat
intencjün, -a m	— namjera
intendît se, -în	— razumjeti se
înteres, -a m	— korist, dobit, dobitak; bit od interesa — gledati uvijek samo svoju korist
interesôž, -a, -o	— <i>bit interesôž</i> — uvijek gledati samo vlastitu korist: »Ne volin s njin jemat posla jerbo je puno interesôž.«
inteštât, -ân	— zaluditi koga kakvom idejom, staviti kome »bube« u glavu
inteštävât, -âjen	— zaludivati koga kakvim idejama, stavljati kome kakve »bube« u glavu
întima, -e ž	— jastučnica: »...Ja ti vidin bilo lice/rusulice, propupala/na pribile intime / sa' je miscicina pala«, D. Geić, »Pisme i plesovi Trogira i okolice«, str. 12
intimât, -ân	— zakazati (ljubavni sastanak)
intimävât, -âjen	— zakazivati (ljubavni sastanak): »Poceli su jon

intimèla, -e ž	monci intimavat rendese.«
intjèr, pril.	→ intima
intônak, intônka m	— čitav
intonakât, -ân	— podvodna boja za brodove
intonakāvât, -âjen	— obojati <i>intonkom</i> (v.)
intonân, -a, -o	— bojati <i>intonkom</i>
intonât, -ân	— 1. otpjevan; 2. odsviran: »Intonana je onda marca funebra.«
intonāvât, -âjen	— 1. započeti pjesmu, skladbu, dati intonaciju; 2. odsvirati, otpjevati
intrâda, -e ž	— 1. započinjati pjesmu, skladbu, davati intonaciju; 2. svirati, pjevati
intrakât, -ân	— ljetina
intrâm, -a m	— naići na: »Intraka san u grad na bakalar«; »Intraka san Matu.«
intrâmen, -a m	— iznutrice
intramênja, -mênjâ m	— iznutrica
intramezât (se), -ân	— iznutrice (zbir.): »Kupila san ovo malo intrameinja za pofrigat za marendu.«
intrât, -ân	— ući (uvući se) u spor: »Ne daj se intramezat u parnicu.«
intrāvât, -âjen	— sresti
intrîg, -a m	— sretati
intrigân, -a, -o	— zadjevica, spletkâ
intrigât se, -ân	— zamršen: »Odile su misli svojin intriganin putima.«
intrigāvât se, -âjen	— zadjeti se u koga, uplesti se u što neugodno: »Nije lipo intrigat se u tuji posal.«
invêce, pril.	— zadijevati se, uplitati se, izazivati koga, dirati koga: »Ne intrigaji se u tuje posle«; »Ja se u te ne intrigajen pa nemoj ni ti u me.«
invêštît se. -îñ	— dok, međutim, inače
invêštîvât se, -îjen	— 1. nasukati se, sudariti se (brod); 2. uživjeti se: »Inveštija se u svoje pravjanje.«
invît, -a m	— 1. nasukavati se, sudariti se (brod); 2. uživljavati se
invitân, -a, -o	— poziv
invitât, -ân	— pozvan
invitāvât, -âjen	— pozvati
inžênj, -a m	— pozivati: »Poceli su invitavat legrute.«
inženjân, -a, -o	— izum
inženjât (se), -ân	— napravljen, izumljen, inoviran
inženjāvât (se), -âjen	— 1. snaći (se); 2. izumiti, napraviti, izmisliti; 3. do-sjetiti se
	— 1. snalaziti (se); 2. stvarati, dovijati se, domišljati

	se: »Puno je pametan, uvi' nikoga vraga inženja- je«; 3. izmišljati (u smislu izuma)
inJORĀnat, -a, -o	— <i>inJORANAT</i> je čovjek koji je grub u ponašanju, oso- ran, odbojan, mrzovoljan
inJORĀnca, -e ž	— grubost u ponašanju, neljubaznost, mrzovolja
inJŃštar	→ ingjoštar
inJŃštro	→ ingjoštar
iritĀn, -a, -o	— uzbuđen
iritĀt, -Ān	— uzbuditi: »Irita san se gledajuć tu prigodu.«
irŃdica, -e ž	— (folklorno) zla žena, vještica
iscećukĀn, -a, -o	— s kojega (komada kosti) je pojedena svaka mrvica mesa
iscećukĀt, -Ān	— pojesti svaku mrvicu mesa ili ribe s kosti; poseb- no se to odnosi na glavu ribe ili sitne stoke koje imaju velik broj kostiju i šupljina: »Iscećukaj ovu glavu o janca.«
iscemušĀt, -Ān	— 1. odvojiti komušinu od klipova kukuruza; 2. os- taviti velik broj zrna (na klipu kukuruza ili groz- du) prilikom jela ili obrade
isceprjĀn, -a, -o	— izgreden: »Pogledaj kaki si, cili si isceprjan.«
isceprjĀt, -Ān	— izgrepti: »Isceprjala me maška.«
iscetĀn, -a, -o	— iz kojeg je iscrpljena tekućina: »Bunar mi je isce- tan pa ga moren cistit.«
iscetĀt, -Ān	— iscrpsti tekućinu: »Vaja mi iscetat kamenicu.«
iscetĕn, -a, -o	— pokvaren, oštećen, iščašen
iscetĭt, -in	— pokvariti, oštetiti, iščašiti: »Iscetija san ruku.«
iscetĭvĀt, -ĭjen	— kvariti, oštećivati, iščašivati: »Poceja je svaku go- dinu iscetivat ruku.«
iscĭpĀt, -an	— razbiti (brod): »Baci li nas na kraj iscipat će nas.«
iscŃcan, -a, -o	— isisan
iscŃcat, -an	— isisati: »Evo ti glava o ribe pa je iscucaj.«
iscĀrĀn, -a, -o	— koji se je razbistrilo, razvedrio
iscĀrĀt (se), -Ān	— razbistriti (se), razvedriti (se): »IsĀralo je odoz- gar, mogla bi bura.«
isfabrikĀn, -a, -o	— priređen, proizveden, napravljen
isfabrikĀt, -Ān	— 1. prirediti, proizvesti; 2. pripremiti kome kakvu psinu, pakost: »Veceras ćemo mu isfabrikat.«
isfaldĀn, -a, -o	— ispregiban, koji ima pregibe
isfaldĀt, -Ān	— ispregibati, napraviti pregibe
isfangĀn, -a, -o	— kod kojeg je izvađeno blata s dna: »Ovi konal je prošle godine isfangan.«
isfangĀt, -Ān	— izvaditi blato (fanag) s dna mora, rijeke ili kana- la
isfatigĀn, -a, -o	— koji je uništen, iscrpljen teškim radom

isfatigät (se), -ân	— teško se naraditi: »On se je isfatigâ dok je bija mlad.«
isfažât, -ân	— skositi rub rupe: »Triba probit bužu i onda je širin borelon isfažat«, tj. širim svrdlom skositi rub
isfetân, -a, -o	— narezan na tanke ploške: »Pršut je isfetan.«
isfetât, -ân	— narezati na ploške: »Cin smo došli odma je isfeta pršuta.«
isfilân, -a, -o	— izrezan na tanke ploške ili trake
isfilât, -ân	— izrezati na tanke ploške ili trake
isfitât	→ isfetat
isfrankân, -a, -o	— ispražnjen
isfrankât, -ân	— isprazniti
isfregân, -a, -o	— izriban, oriban
isfregât, -ân	— izribati, oribati
isfrîgan, -a, -o	— ispržen na ulju
isfrîgat, -an	— ispržiti na ulju
isfriškât, -ân	— osvježiti
isfrižân, -a, -o	— izbrazdan, izgребan
isfrižât, -an	— izbrazdati, izgrepsti
isfrolân, -a, -o	— koji se počeo raspadati od starosti ili upotrebe, natruo
isfrolât (se), -ân	— početi se raspadati od starosti ili upotrebe
iskacât, -ân	— potapati koga pri kupanju tako da dođe glavom ispod površine
iskacāvât, -âjen	— izvršiti nekoliko puta radnju »kacavanja« (v.): »Lipo je bilo kupat se da me nije oni divjak iskacava.«
iskantât (se), -ân	— 1. ispjevati (se), napjevati (se): »Jesi li se iskanta ove dane?«; 2. (pren.) povjeriti (se): »Sve mu je iskanta ca mu je bilo na dušu.«
iskâpit, -in	— oslabiti od gladi ili druge nevolje
iskârât (se), iskâran	— izsvadati (se): »Spasija bi se da mi se s kin iskârat.«
iskargân, -a, -o	— onečišćen izmetom: »Cili je zahod iza njega osta iskargan.«
iskargât, -ân	— 1. izbaciti teret; 2. onečistiti vršeći veliku nuždu; 3. iskargat (se) — izvršiti veliku nuždu
iskât, îsken	— tražiti
iskavân, -a, -o	— 1. koji je izbačen iz rupe nastale minavanjem: »Cili ovi kamen je iskavan iz ove rupe«; 2. koji je gotov (prostor, gradilište i sl.) s poslom odlamanja i izbacivanja kamenja poslije pucanja mina: »Bunar ti je iskavan.«
iskavât, -ân	— 1. izbaciti kamenje iz rupe nastale djelovanjem

	mine; 2. završiti posao minavanja i izbacivanja kamenja: »Potribno je iskavat za konobu.«
iskendân, -a, -o	— išiban (npr. vjetrom)
iskendât, -ân	— izlomatati, istući (npr. vjetrom): »Svu noć san sta na kanpanel i slavija. Ciloga me vitar iskendâ.«
iskèsit (se), -in	— istrošiti (se)
iskèsit (se), -in	— ismijati (se): »Iskesili smo se s njim do mile voje.«
isköcat (se), -an	— završiti (kokoš) sa »kocanjem« (v.), tj. ne imati više nagon za leženjem na jajima: »Okad mi ova kokoša koca mogla se već iskocat.«
iskokolân, -a, -o	— razmažen
iskokolât, -ân	— razmaziti
iskomunjân, -a, -o	— kod kojeg je izvađeno zrnje iz mahune: »Bob je iskomunjan.«
iskomunjât, -ân	— iz mahune izvaditi zrnje
iskomušan, -a, -o	— 1. kojem je s klipa skinuta komušina; 2. pren. sa kojeg je na brzinu skinuta odjeća
iskomušât, -ân	— 1. odvojiti komušinu s određene količine klipova kukuruza: »Iskomušali smo cili kukuruz«; 2. na brzinu svući odjeću sa koga: »Ka mi je muž ariva doma, cin je vrata zatvorija oma me je iskomuša.«
iskontât, -ân	— 1. nabrojiti, izbrojiti; 2. (pren.) ispričati na dugo i na široko: »Iskonta mu je sve svoje nevoje.«
iskrâbît, iskrâbin	— rastopiti (mâst, snijeg), otopiti
iskrâbjên, -a, -o	— rastopljen, otopljen
iskrcât (se), -ân	— prestati raditi na brodu, tj. raskinuti radni odnos
iskrcen, -a, -o	— obrađen (zemlja) krčenjem
iskrcît, iskrčin	— obraditi (zemlju) krčenjem
iskrecên, -a, -o	— koji stoji raširenih nogu: »Stoji na sri' štrade raskrecen i ne mice se.«
iskrêcit (se), iskrêcin	— stajati raširenih nogu
iskrenit (se), iskrénen	— 1. izvrnuti (se); 2. istresti iz suda neku suhu tvar ili izliti tekućinu
iskrênjên, -a, -o	— 1. koji je izvrnut; 2. koji je istresen ili izliven iz suda: »Ka san doša tamo jeman ca vidit. Stoji kar iskrenjen na bandu...«; »Privrnija se kar a mast iskrenjen po ledini.«
iskrižân, -a, -o	— izrezan na kriške
iskrižât, iskrížan	— 1. izrezati na kriške; 2. isprečrtati nešto što je bilo napisano ili nacrtano: »Lipo san bija napisa, a meštrovica mi je sve iskrížala.«
iskûrbat (se), -an	— 1. isprostituirati (se): »Oli se malo iskurbala ka' je bila mlada?«
iskurbāvât, -ájen	— opetovano koga nazivati prostitutkom: »Iskurba-

iskūsān, -a, -o	— vala me je ispri pustoga svita.« — 1. iskljucan; 2. pojedan; 3. istrošenih rubova (odjeća), olinjao: »Kapot ti nije više za nosit, cili je iskusan.«
iskūsāt (se), iskūsan	— 1. iskljucati; 2. pojesti; 3. istrošiti se po rubovima (odjeća): »Moran prominit ovi kapot jerbo mi se već cili iskusa«, tj. olinjao i istrošio
isokāt (se), -ān	— iskapati sok iz čega (npr. iz prerezane voćke prilikom kalemljenja): »Nemoj prin vrimenta iskidat divju jerbo će ti isokat«; »Ova se isokala, ja je ne bi navrća.«
ispārān, -a, -o	— iskidan
ispārāt, ispāran	— 1. iskidati; 2. obraditi zemlju krčeci ili oruci, uz veliki fizički napor: »Isparali smo mašklinima dva vrita u deset dan«; 3. požudno pojesti: »Isparali smo dva kila pecenoga«, tj. janjetine sa raznja
ispārit (se), -in	— opeći (se)
ispaštelān, -a, -o	— iskašen, pretvoren u kašu (jelo): »Pazi da mi kaul za veceru ne bude ispaštelan.«
ispaštelāt, -ān	— iskašiti (jelo)
ispaštročāt, -ān	— pokvariti, upropastiti što nekvalitetnom izradom, nekvalitetno napraviti: »Ispaštroća je vino, ne moreš ga o' gada pit.«
ispēcēn, -a, -o	— deformiran, izbočen: »Postol mu je ispecen.«
ispēcīt, ispēcīn	— deformirati, izbočiti
ispeškan, -a, -o	— izlovljen: »More u fošu je ispeškano, nima ribe za lik.«
ispeškāt, -ān	— izloviti: »Ispeškali su i boga iz mora.«
ispeštān, -a, -o	— 1. udaranjem napravljen plosnatim; 2. usitnjen, isjeckan
ispēštān, -a, -o	— izudaran šakama
ispēštāt, -ān	— 1. isjeckati, isitniti; 2. udaranjem učiniti plosnatim; 3. istući slaninu pomiješanu sa začinima oštrim bridom noža i na taj način dobiti mješavinu koja služi kao začim jelu (npr. grahu): »Ispeštala san malo slanine i skuvala manistre s bobon.«
ispēštāt, ispēštan	— istući koga šakama
ispīnit, -in	— pren. umoriti se, ispjeniti od umora ili ljutnje: »Ispinija san više govorit uvi isto a niko me ne obada«; »Ispinija je o truda a niko da bi mu pomoga.«
ispīpat, -an	— vještīm propitivanjem izvući iz koga kakvu tajnu tako da dotični to ne osjeti: »Ispipat ću ja to iz njega pa ću ti doć reć.«
ispīzdīt, ispīzdīn	— učiniti (koga) budalom: »Ako te u Dalmaciji uvatu

ispizdīvāt, -ījen	u dir, ispizdit će te.«
ispžždēn, -a, -o	— činiti (koga) budalom: »Pristanite me ispizdivat.«
	— koji je učinjen budalom: »Uvatili su ga u dir pa sa je osta ispižđen.«
ispjūcat, -an	— ispljuvati
isplākāt (se), isplácēn	— 1. brzo, ovlaš isprati, isplahnuti; 2. previše isprati, ispljuscati s puno vode; 3. predugo boraviti u vodi: »Jeste li se dosta isplakali, mogli bi već i izać iz mora.«
	— obrađen blanjanjem
	— izblanjati, obraditi blanjanjem
	→ isplakat (se)
isplanjān, -a, -o	— ispljuskan, išćuškan
isplanjāt, -ān	— 1. ispljeskati rukom po golom tijelu; 2. ispljuscati, išćuškati
isplāškāt (se)	— izdaljega
isplēškān, -a, -o	— pod sobom
isplēškāt (se), -ān	— ispod, odispod
īspodaje, pril.	— izvještiti se, postati vješt u čemu, naučiti dobro kakav posao
isponāse, pril.	— 1. izbočiti, isturiti: »Isprčila je prsi i guzicu«; 2. iskoristiti koga (ženu) seksualno u dužem periodu: »Ka si me isprcija onda si me ostavija«; 3. izdovoljiti se spolnim odnosom: »Isprcija san se do mile voje.«
ispošōto, pril.	— koji je učinjen budalom
ispratikāt se, -ān	— 1. isprdit koga — učiniti koga budalom; 2. isprdit se: a. prdnuti, b. ispasti budala, učiniti sebe budalom: »Nisan zna kaka je stvar a iša san govorit, pa san se isprdija.«
isprcit (se), -in	— činiti koga (ili sebe) budalom: »Nećete vi mene više isprdivat.«
	— ispred
isprđen, -a, -o	— izударan, istučen: »Osta je ležat na zemju, onako ispribivan.«
isprdit (se), -in	— izударati, istučići
	— isprva, isprvice
	→ ispri
	→ ispribivat
isprdivāt (se), -ījen	— izударan nogama u tijelo
	— izударati nogama u tijelo
īspri, pril.	— iščeprkan
ispribīvān, -a, -o	— iščeprkati
	— 1. isprškan je objekt koji je loše ili neuredno napravljen; 2. isprškana je roba koja je ostala posli-
ispribīvāt, -ījen	
īsprimice, pril.	
īsprin	
isprobīvāt	
isprokīdān, -a, -o	
isprokīdāt, -an	
ispřpan, -a, -o	
ispřpat, -an	
ispřškan, -a, -o	

	je probiranja: »Ko će više kupit ove jabuke ka se oma vidi da su isprškane.«
isprškat, -an	— 1. neuredno ili slabo napraviti kakav posao: »Zna san ja da to ne smin dat tebi radit, da ćeš mi isprškat«; 2. Iznerediti (npr. hranu) izabirući ono što je bolje: »Nemoj mi isprškat tu spizu, ko će iza tebe jist?«
isprūcen, -a, -o	— potrošen utaman, zbog rasipnosti
isprūcit, -in	— potrošiti utaman, potrošiti zbog rasipnosti: »Isprucila bi dotu svete Ane« (narodna izreka); »Sve je imanje isprucija u godinu dan.«
ispūjāt, ispūjan	— 1. očistiti od ušiju ili drugih nametnika; 2. dobiti kome sve novce u kakvoj hazardnoj igri: »Ispujali smo ga do zadnjega elera.«
ispulentān, -a, -o	— iskašen, pretvoren u kašu (najčešće jelo)
ispulentāt, -ān	— iskašiti (jelo), pretvoriti u kašu
ispunjetāt se, -ān	— 1. samozadovoljiti se onaniranjem; 2. pren. seksualnim činom smanjiti napetosti nastale zbog seksualne apstinencije
ispuntān, -a, -o	— 1. izboden; 2. prevaren
ispuntāt, -ān	— 1. izbosti; 2. prevariti
ispurgān, -a, -o	— iščišćen, oslobođen kakve nečistoće (npr. izmeta)
ispurgāt (se), -ān	— 1. iščistiti, pročistiti se: »Puže triba prije kuvanja ostavit dva, tri dana da se ispurgradu«, tj. da iz sebe izbace svu sluz i nečistoću; 2. pren. seksualno se živjeti, olakšati napetost: »Triba ovu mladost poslat u kažin da se ispurga.«
ispūznit, -en	— iskliznuti, skliznuti: »Ispuzla mi je anguja iz ruk.«
istajān, -a, -o	— narezan na tanke ploške
istajāt, -ān	— narezati na tanke ploške: »Istajaj malo pršuta.«
istākāt, istācen	— otakati vino iz masulja nakon završena vrenja: »Crno vino vaja istakat peti dan.«
istaracān, -a, -o	— izgažen nogama (tlo ako je bilo obrađeno i mekano): »Došli su mi krest trišnje pa je iza njih cili dolac osta istaracan.«
istaracāt, -ān	— izgaziti, ugaziti obrađenu (npr. uzoranu) zemlju
istāren, -a, -o	— obrisan
istarmān, -a, -o	— izgrizen od moljaca: »Kapot mi je cili istarman.«
istarmāt (se), -ān	— 1. izgristi (moljci odjeću ili vunu): »Sva mi se vuna istarmala«, tj. izjeli su je moljci; 2. izjesti se od nervozna čekanja: »Istarma san se cekajuć dok mi žena rodi.«
istašelān, -a, -o	— prekriven zakrpama
istašelāt, -an	— prekriti zakrpama

istēgnīt, istēgnen isteplīt (se), istēplin	— izvući što ali tako da se poteže konopom — stopliti (se), zagrijati se za koga, ili što (npr. kakvu kupovinu); pren. zaljubiti se: »Malo po malo su se isteplili i vazeli«, tj. vjenčali
istēzāt, istēžen	— izvlačiti, vaditi što ali tako da se poteže konopom: »Istegni mi maštil vode iz gustrine.«
īstija, pril.	— potihlo, lagano: »Neka vrije istija da ne iskipi«; »Bronzin o' komoštre, zadimjeno sve/ prtiloga krcato istija se vari/ vonj sitosti prisno privazeja stvari/ niza gredu mudrost cidu kulenice...«, M. Slade Šilović, »Kamen vrime šuce«, str. 45
istīzat, -žen istramakān, -a, -o	→ isteizat — 1. izmoren, premoren; 2. uništen od prevelika rada ili upotrebe
istramakāt (se), -ān	— 1. izmoriti, premoriti (se); 2. uništiti (se) od velikog rada ili upotrebe: »Istramaka se on u olandeške rudnike.«
īstran, -a, -o	— 1. obrisan: »Je li istran stol?«; 2. onečišćen izmetom; 3. pren. zaprljan
istrāt, -āren istrāt, -isèren īstrat, -a, -o istrāten, -a, -o istrātīt (se), -in	— obrisati — 1. onečistiti izmetom; 2. pren. zaprljati → īstran — istrošen, potrošen
istregetān, -a, -o istregetāt se, -ān īstrepjān, -a, -o īstrepjāt, -ān	— istrošiti (se) finansijski: »Oli san se malo istratija oka mi je žena po likarima.« — uništen teškim i napornim radom — uništiti se teškim i napornim radom — izgažen nogama (tlo, zemlja) — izgaziti nogama (tlo, nasad, livadu): »Istrepjale su mi beštije nō boba.«
īstrībjen, -a, -o īstrībīt, -in īstrīgucān, -a, -o īstrīgucāt, -an īstrīskān, -a, -o īstrīskāt, -ān īstrīt, -āren īstrīt, -a, -o īsturnjān, -a, -o	— otrijebljen, očišćen, istrijebljen — otrijebiti, očistiti, istrijebiti — izrezan na sitno ali bez reda — izrezati na sitno ili neuredno — ispljuskan, iščuškan — ispljuscati, iščuškati — obrisati — obrisan: »Je li istrt stol?«
īsturnjāt, -ān īstumbrāt, -ān	— istiješen u tjesku za vino: »Ovi je drop već jedan put isturnjan.« — istiještiti kom u tjesku za vino — napraviti muku u želucu: »Istumbralo me dok san se vozija u brod.«

isulacàt se, -ân	— izigrati se, išaliti se: »Tu vecer smo se isulacali za cili život.«
iš, uskl.	— usklik kojim se tjeraju kokoši, ptice i sl.
iša,	— imper. od <i>išat</i> , tj. diži, digni
išân, -a, -o	— 1. otjeran (kokoš, ptica) uzvikom »iš«; 2. uspravljen, dignut
išât, -ân	— otjerati (kokoši, ptice) uzvikom »iš«
išat, -ân	— uspraviti, dignuti (imper. išaj, ili iša): »Iša ovu gredu na zid.«
išāvât, -âjen	— 1. tjerati (kokoši, ptice) uzvikom »iš«: »Neću ti ja po cili dan išavat kokoše«; 2. uspravljati, dizati
išekân, -a, -o	— iz kojeg (brod, rezervoar, bunar) je izbačena tekućina (more)
išekât, -ân	— izbaciti tekućinu (more) iz broda, rezervoara, bunara: »Triba bi išekat bunar pa ga ocistit jerbo mi slabo vrije.«
išēnpjân	→ inšēnpjjan
išēnpjât (se)	→ inšēnpjat (se)
išēnpjāvât (se)	→ inšēnpjavat (se)
iškajunân, -a, -o	— prekriven zakrpama, škajunima (v.)
iškajunât, -ân	— prekriti zakrpama, škajunima (v.)
iškōden, -a, -o	— utjeran (dug)
iškōdīt, iškōdin	— 1. utjerati (dug); 2. utrapiti kome što
iškōdīvât, -ijen	— utjeravati (dug): »Dvi godine mi nije platija, tokalo me iškodivat dug.«
iškondōn, -a m	— tajna prostorija u kući
iškulât, -ân	— iškulat uvo — potegnuti za uho
iškulāvât, -âjen	— iškulavat uši — potezati za uši: »Neka on pristane njemu svaki dan iškulavat uši.«
išma,	— a kamoli: »Oj slaviću koj propivaš/ u zelenon pramaliću/ išma ne će mlado monce ka ugleda divojcicu/ pramaliće moj' zeleno/ svakin cvicen narešeno«, (narodna pjesma), zapis D. Geić u »Pisme staroga trogira«, str. 18
išnit, -en	— potjerati (kokoši, ptice) uzvikom »iš«
išnīvât, -ijen	— tjerati (kokoši, ptice) uzvikom »iš«
išnet, -a, -o	— potjeran (kokoši, ptice) uzvikom »iš«
išporkân, -a, -o	— zaprljan
išporkât, -ân	— 1. zaprljati; 2. išporkat se — izvršiti veliku nuždu
ištēman, -a, -o	— koji (najčešće zid) je poravnat sječanjem neravnina, izbočina, viška; u kojem su (zidu) kopanjem napravljeni kanali za instalaciju (vode, struje, plina)
ištēmat, -an	— napraviti u zidu kanal za instalaciju (vode, stru-

	je, plin); isjeći neravninu na betonskom ili kamenom zidu: »Vaja mi ištemat no zida di je izletija kašun, prije nego se stvrdne«; »Sutra mi vaja ištemat zid za stavjat vodu.«
ištija	→ istija
ištrūcija, -e ž	— uputa, instrukcija
išūlaš	→ inšulaš
išūš	→ inšulaš
itânto	→ intanto
ītat (se), -an	— nabacivati se čime, hitati što: »Ne itaj se stinama put ceste.«
ītnit (se), -en	— baciti, nabaciti (se), hitnuti: »Itnija se na me kamenon.«
izacovāt, -ūjen	— 1. uvrijediti, izvrijedati: »Izacova me je na pasja justa«; 2. izgrditi koga, izvikati se na koga: »Izacova me je ni kriva ni dužna.«
izać, -ájjen	— 1. izići; 2. nestati (npr. prljavština s čega): »Je li mi izašla brada?«, tj. jesam li uspio skinuti prljavštinu s brade; »Dala san kapot očistit, ko zna oće li izać«; »Maće o' vina izaju sa kloron«; 3. završiti igru (kartama) tako da se tokom jednog dijeljenja sakupi dovoljan broj poena i izjavi kako se napušta igra: »Su ova tri punta mi smo izašli«, tj. dovoljno nam je da partija bude naša; 4. dobiti, uprihoditi: »Od deset kvintali grožđa izašlo mi je sedan tolitri vina«; »Od varička maslin more izać i do dvi litre uja ako je dobra godina«; 5. proći: »Još nije izaša ni ovi dan a već mislin ca ću sutra kuvat«; 6. proživjeti neki period, vezati kraj s krajem: »Ne moren izać s jednon plaćon«, tj. ne mogu proći određen period (najčešće mjesec dana) od plaće
izāgnāt, izágnen	— 1. prenijeti na živini sve što je trebalo; 2. otjerati živinu na pašu
īzagnjija, -la, -lo	— koji je istrunuo
izagnjīt, īzagnjijen	— 1. istrunuti; 2. koji je istrunuo (izagnjīt, -a, -o)
izasēbice, pril.	— zaredom
izasovāt	→ izacovat
īzastran, -a, -o	— 1. onečišćen izmetom; 2. pren. zaprljan
izastrāt, -ēren	— 1. onečistiti izmetom; 2. pren. zaprljati
izaznāt, -ān	— doznati, saznati: »Nika se nije izaznalo ko je upalija stoge.«
īzažet, -a, -o	— koji je ožet
izažēt, -izažmen	— ožeti, izeti
īzažmen, -a, -o	— koji je ožet

izažimat, -izažimjen	— ožimati
izbādan, -a, -o	— izboden
izbādat, -an	— izbosti: »Cili san se izbada na dracu.«
izbaketān, -a, -o	— izudaran, istučen
izbaketāt, -ān	— izudarati, istučī
izbalinān, -a, -o	— izrešetan sačmom, izbušen na sitne rupice
izbalināt, -ān	— izrešetati sačmom, izbušīti na sitne rupice
izbālit (se), —in	— 1. osliniti (se); 2. izblatiti (se); 3. nehotice što izre- ći, izdati kakvu tajnu, izbrbljati (se)
izbāljen, -a, -o	— 1. koji se je oslinio; 2. koji se je izblatio
izbanjāt (se), -ān	— iskupati (se)
izbarabanāt, -ān	— istučī, izlupati
izbārkan, -a, -o	— iščačkan
izbārkat, -an	— iščačkati
izbēcēn, -a, -o	— koji je iskrivljenih usta i očiju (s porugom): »Sto- ji tako izbecen i gleda me.«
izbēcīt (se), izbēcīn	— iskriviti usta i oči na koga s porugom
izbējit (se), -in	— isplaziti jezik kome za porugu (v. beljit)
izbeštīmāt (se), -an	— ispsovati (se): »Izbeštima san se na njih«; »Izbeš- tima san se za cili život.«
izbikārēn, -a, -o	— koji je (zaklana živina) isječen na komade. »Nakon ca je prasac izbikaren vaja cekat da se meso oladi pa tek onda solit.«
izbikārīt, -in	— rasjeći meso zaklane životinje: »Zvali su me izbi- karit prajca.«
izbīšavit, -in	— postati crvotočan
izbīšavjen, -a, -o	— (koji je postao) crvotočan
izbīt, īzbijen	— izići: »Izbili su mi ciri po licu«; »Eno ga, izbija je iza punte!«
izbīvāt, -ījen	— izlaziti: »Poceli su mu izbivat ciri po licu.«
izbōcan, -a, -o	— izboden
izbōcat, -an	— izbosti
izbogāvāt se, -ājen	— ispsovati boga: »Ka se dobro izbogava onda se umirija.«
izbonacāt, -ān	— stišati (se), smiriti (se) — (odnosi se najčešće na more ali se ponekad upotrebljava i u pren. znače- nju): »Poslin ove nevere moglo bi izbonacat.«
izbrojīt, izbrōjin	— 1. biti dosadan u prigovaranju: »Izbrojija mi je sve ca je ikad za me ucinja«; 2. ispsovati: »Ka san se udrija izbrojija san sve zvizde«, »Izbrojija je sve svece s neba.«
izbrškan, -a, -o	— iškraban, išaran, neuredno ili nečitko ispisan, lo- še nacrtan
izbrškat, -an	— iškrabati, išarati, neuredno ili nečitko ispisati, išarati

izbruškinân, -a, -o	— iščetkan
izbruškinât, -ân	— iščetkati
izbûbân, -a, -o	— izudaran, istučen
izbûbât, -an	— 1. izudarati, istući; 2. pren. završiti kakav težak posao: »Uspiya san danas to izbubat pa mogu sutra i ne radit.«
izbunburân, -a, -o	— izudaran
izbunburât, -ân	— izudarati
izbûntren, -a, -o	— zamućen, zamiješan, smiješan (u smislu loše kvalitete): »Ko zna od cega je ovo vino izbuntreno.«
izbûntrit, -in	— zamutiti, zamiješati, smiješati: »Za prajca izbuntrin malo lišća, mekinj, spirin i bog te veselija.«
izbužân, -a, -o	— izboden, prorupčan
izbužât, -ân	— izbosti, prorupčati
izdävjen, -a, -o	— izvađen
izdävvit, -in	— izvaditi: »Izdavija san ga iz skule.«
izdïlan, -a, -o	— izdjelan
izdïlat, -an	— izdjelati
izdït (se), ïdijen	— izdjenuti što je bilo udjenuto, uvučeno, zakačeno, nadjenuto: »Izdija mi se konac iz jagle«; »Škarpuna je teško izdit s udice a da te ne ubode.«
izdïvât (se), -ïjen	— izvlačiti što je bilo udjenuto, uvučeno, zakačeno: »Poceja mi se konac svaku malo izdivat iz jagle.«
izdovojït (se), izdovöjin	— dati sebi na volju, popustiti želji, pohlepi, pohoti, zadovoljiti se, izivjeti se. »Daj mu otu igračku, ka' se izdovoji vratit će ti«; »Ka' se š njon izdovojija onda je ostavija«; »Ka' uberen tv'e mladice/ i zacinen sa notnjakon/ a crnjakon s Bakon spojnin/ kâ dvi cice u divice/ ka' se š njima izdovojin,/ zdravi bili, /april-lili!«, D. Geić, »Gremo svoje kraju«, str. 23
izdrecân, -a, -o	— izravnan
izdrecât, -ân	— izravnati
izdřkan, -a, -o	— 1. (u slangu) upropašten, istrošen prevelikom upotrebom; 2. premoren, klonuo od truda, dekoncentriran: »Nemoj me danas ništa pitat jerbo san cili izdrkan.«
izdřkat (se), -an	— 1. samozadovoljiti se onanijom; 2. upropastiti, istrošiti prevelikom upotrebom; 3. premoriti se od teška rada
izdřpan, -a, -o	— 1. izgreden; 2. ofucan, koji je u istrošenoj odjeći; 3. ispipan: »Oli je malo muških prošlo priko nje, sva je izdrpana.«
izdřpat (se), -an	— 1. izgrepsti (se); 2. ofucati, istrošiti odjeću; 3. ispi-

	pati se, ishvatati se: »Jeste li se izdrpali vas dvoje sinoć u vrtu?«
izdurāt, -ân	— izdržati
izdūšēn, -a, -o	— iz kojeg je ispušten zrak: »Izdušena ti je guma o biciklu.«
izdūšīt, izdūšīn	— 1. ispustiti zrak; 2. posustati od umora: »Ne moren više kopati, izdušija san.«
izdušīvāt, -ījen	— 1. ispuštati zrak; 2. početi se umarati od napora: »Ne moren više raditi, poceja san izdušivati.«
izgādīt, -in	— ispsovati, reći kome što loše o njemu: »Neka ga ja trevni po putu izgaditi ću ga kô pasu.«
izgargarižāt, -ân	— izgrgljati grlo
izgargašân, -a, -o	— obraden (vuna) »gargašama« (v.): »Je li ova vuna izgargašana?«
izgargašāt, -ân	— obraditi (vunu) »gargašama« (v.)
izglancân, -a, -o	— kojem je poliranjem dan sjaj
izglancāt, -an	— poliranjem dati sjaj
izgōbavit se, -in	— pogrbiti, poguriti, zgrbaviti se
izgōbavjen, -a, -o	— pogrbljen, poguren, grbav
izgrašpân, -a, -o	— ohrapavio, naboran
izgrašpāt, -ân	— napraviti bore, nabore, ohrapaviti
izgratân, -a, -o	— 1. nariban: »Je li sir izgratan?«; 2. izgreben češanjem: »Cilu su me noć grizli komarci, vas san izgratan.«
izgratāt (se), -ân	— 1. naribati: »Triba izgratati sira za njoke«; 2. izgrediti se: »Srbī me, izgrata san se do krvi.«
izguštân, -a, -o	— 1. koji se u čemu uživao: »Ca se jidrenja tiče, ja san već izguštan«; 2. izguštan je predmet koji je tko dugo uživao noseći ga ili upotrebljavajući ga: »Ovi je kapot stvarno izguštan.«
izguštāt (se), -ân	— 1. uživati se u čemu; 2. istrošiti što uživajući u upotrebi: »Ove san gaće stvarno izgušta« tj. više nisu za upotrebu ali sam ih se uživao ili ih pak ne volim više nositi
izīdina, -e ž	— mjesto na platnu izgrizeno od moljca
izidrit, -in	→ izjidrit
izivēn, -éna, -éno	— 1. pojeden; 2. nagrizen (npr. od moljaca); 3. istrošen habanjem; 4. upaljen (koža) od trenja ili znojenja
izīst (se), -īn	— 1. pojesti; 2. izjesti se zbog griznje savjesti ili sl.; 3. izgristi se (npr. od moljaca); 4. potrošiti se zbog habanja; 5. upaliti se (koža) zbog trenja ili djelovanja znoja: »Sve mi se izilo između nog.«
izīm, pril.	— osim, izuzev
izītāt (se), -an	— 1. pobacati: »Izita mi je sve kroz ponistru«; 2.

	umoriti se (ili iziviti) bacajući što: »Jesi li se više izita kamenicama cilo božje jutro?«, tj. je li ti već dosadilo nabacivati se kamenjem, jesi li se izivio bacajući.
izjāštren, -a, -o	— s kojega su (stablo) rezidbom skinute grane
izjāštrit, -in	— 1. ukloniti male grančice s glavne grane; 2. ukloniti suhe grane sa stabla: »Bija san jučer izjaštrit no maslin.«
izjīdīt se, izjīdin	— izljutiti se: »Boje bi bilo da nisan tamo iša jerbo san se izjidija ka pas.«
izjīdrit, -in	— 1. pojaviti se vozeći otvorenim jedrima; 2. prijeći određenu udaljenost jedreći; 3. izići iz luke, zavjetrine na jedrenje: »Izjidrija je jutros i još se nije vratija«; 4. izjidrit se — nauživati se jedrenja te više ne imati interesa za to: »Ja san se izjidrija dok san bija mlad.«
izjūstīt, izjūstin	— nehotice što izreći
izjutra, pril.	— 1. sutra ujutro; 2. jutrom: »Izjutra popijen mli-ko.«
izlagumāt, -ān	— završiti posao miniranja: »Izlagumali smo jamu za gustirnu.«
izlambikān, -a, -o	— pretjerano ispran velikim količinama vode
izlambikāt, -ān	— pretjerano isprati velikim količinama vode
izlānit (se), -in	— izbrbljati (se), nešto nehotice izreći, odati
izlāzit, -in	— 1. nestajati (npr. mrlje sa čega): »Tek nakon dva pranja pocele su izlazit maće o' uja sa gać«; 2. pojavljivati se: »Pocele su ti izlazit dlake na lice«; 3. prolaziti (financijski) kroz određeni period: »Ja ne znan kako vi izlazite sa jednon plaćon.«
izlēmān, izlēmāna, izlēmāno	— kojega su istukli, natukli
izlēmāt, izlēmān	— istući, natući (koga)
izlemučāt, -ān ili -ūćen	— izmućkati
izlībīt (se), izlībin	— iskrasti (se), prikrasti (se)
izlimān, -a, -o	— isturpijan
izlimāt, -ān	— isturpijati
izlišān, -a, -o	— izgladen (tako da više nije hrapav)
izlišāt, -ān	— ispolirati, izravnati, izgladiti što (tako da više nije hrapavo)
izlītān, -āna, -āno	— onečišćen izmetom (i to rijetkim): »Promini dite, vidiš da je izlitano«; »Cili mi je dvor izlitan.«
izlītāt (se), izlītan	— 1. izmetom (se) onečistiti ako se ima proljev: »Izlita mi je cili zahod«; »Izlita se ispri kuće«; 2. izvršiti veliku nuždu i to rijetko
izlīzān, -āna, -āno	— istanjen, istrošen od upotrebe (habanjem)
izlīzāt (se), -īžen	— istanjiti (se), istrošiti od upotrebe (habanjem)
izlokāt (se) -ōčen	— izderati, izhabati (se) (npr. od bujice, morskih va-

izlūdīt (se), -údin	— lova i sl.): »Izlokala je voda put.« — psihički se iznerediti, umoriti: »Izludija san se dok san naša tvoju kuću«; »Izludija me je svojih botama«; »Daj vō, daj nō, ucini vāko, ucini nāko, skroz su me izludili.«
izluštrān, -a, -o	— kome je dat sjaj, ispoliran
izluštrāt, -ān	— dati sjaj, ispolirati
izmacan, -a, -o	— <i>izmacan</i> je vinograd u kojem je prilikom obrezivanja ostavljen veliki broj reznika na rod («maca») što se čini obično godinu prije vađenja vinograda
izmacāt, -ān	— dati velik broj <i>maca</i> , tj. reznika na rod prilikom rezidbe vinograda
izmacān, -a, -o	— izmrljan, prekriven mrljama
izmacāt, -ān	— izmrljati, prekriti mrljama: »Svu si jaketu izmacā ujen.«
izmamujān	→ iskomunjan
izmamujāt	→ iskomunjat
izmaškarān, -a, -o	— 1. zamazan po licu, zaprljan; 2. zamaskiran, maskiran (za vrijeme karnevala)
izmaškarāt (se), -ān	— 1. zamazati (se) po licu, zaprljati; 2. kamuflirati, maskirati (se) (za vrijeme karnevala)
izmātān, -āna, -āno	— izmamljen
izmātāt, -ātan	— izmamiti: »Sunce je svih izmatalo vanka kuće.«
izmažinān, -a, -o	— samljeven u mlincu (mažininu)
izmažināt, -ān	— samljjeti u mlincu (mažininu)
izmējān, -a, -o	— zaprljan blatom ili prašinom: »Pogledaj se cili si izmejan.«
izmējāt, izmējān	— 1. zaprljati (se) u blatu ili prašini: »Izmeja si se u govna«; »Cili si kapot izmeja u glib«; 2. uništiti (kakav nasad) valjajući se: »Izmeja mi je tovar bob«; 3. izmiješati što
izmendān, -a, -o	— koncem zakrpane rupe na više komada odjeće ili obuće: »Izmendala san sve bicve.«
izmendāt, -ān	— koncem zakrpati rupe na više komada odjeće ili obuće: »Toka me sutra izmendat svu robu ca tri-ba.«
izminān, -a, -o	— razbijen eksplozivom
izmināt, -ān	— razbiti eksplozivom
izmorbinān, -a, -o	— koji se izigrao, zamoren od vesele igre: »Doje doma izmorbinan i oma zaspe.«
izmorbināt (se), -ān	— izigrati se, izmoriti se u veseloj igri: »Pusti dicu da se izmorbinadu, boje će spavat.«
izmuštrān, -a, -o	— 1. izdresiran, dotjeran u kakvoj vještini; 2. izmoren drilom, dresurom

izmušträt, -ân	— 1. izdresirati, dovesti u red, ukrotiti; 2. izmoriti drilom, dresurom: »Vojska će tebe izmuštrat.«
izmūtīt, izmútīn	— 1. smiješati; 2. izdriblati u nogometnoj igri: »Sve ih je izmutija i da gol.«
iznebjūšen, -a, -o	— iznenaden, smeten: »Ka san to cuja osta san iznebjūšen.«
iznebjūšit (se), -in	— iznenaditi (se), smesti se od iznenadenja
izneblūša, pril.	— iznenada
izneblūšen	→ iznebjūšen
izneblūšit	→ iznebjūšit
izneran, -a, -o	— izronjen: »Ova je amfora iznerana prije dvi godine.«
iznerät, iznëren	— izroniti: »Iznera san dno«, tj. dotakao sam dno roneći
izonôden, -a, -o	— pridjev kojim se može zamijeniti bilo koji pridjev sličnog oblika (iznerviran, istjeran, izboden, izluđen, isprepadan) ako se ne želi spomenuti (ili trenutno ne može sjetiti) pravi. Značenje se razumije iz konteksta
izonôndit, -in	— glagol kojim se može zamijeniti bilo koji drugi glagol slična oblika (izraditi, istjerati, izljutiti, izbosti, iskoristiti) ako se ne želi spomenuti (ili trenutno ne može sjetiti) pravi: »Izonondija me je a onda ostavija.« »Cilu me izonondija« može značiti: izneredio, isprepadao, iznervirao, ispregledavao (liječnik), ispljuvao, što proizlazi iz konteksta rečenice
izorcân, -a, -o	— izjedren, prejedren
izorcät, -ân	— 1. dojedriti, prejedriti, izjedriti neku udaljenost, doploviti; 2. okrenuti brod provom prema vjetru radi zaustavljanja ili promjene smjera vožnje kod burdižavanja; 3. prebroditi kakvu teškoću ili preboljeti bolest: »Kako mi je bilo pri nekoliko dan dobro san izorca«, tj. dobro sam prošao; 4. dostići, postići, ostvariti: »Stavija je sebi u glavu tri stvari u životu doseć i pari mi se da će sve tri izorcat.«
izrakatežân, -a, -o	— istrugan: »Je li sir izrakatežan?«
izrakatežät, -ân	— istrugati strugalicom (rakatežom v.)
izramadân, -a, -o	— kojem su prosijavanjem na žičanoj mreži, (»ramadi«) odvojeni krupniji dijelovi od sitnijih: »Ovi je drop izramadan.«
izramadät, -ân	— prosijavanjem na žičanoj mreži, (»ramadi«) odvojiti krupnije dijelove čega od sitnijih (npr. kominu od zrna grožđa iz dropa (v.))
izrašpân, -a, -o	— isturpijan

izrašpāt, -ân	— isturpijati
izriġan, -a, -o	— onečišćen sadržajem povraćanja: »Cili si izriġan, promini se i operi.«
izriġat, -an	— 1. povratiti: »Došla mi je mûka pa san mora izriġat«; 2. ispovraćati, onečistiti povraćanjem: »Samo mi nemoj izriġat lancune.«
izrolât, -ân	— 1. nepošteno izjedriti rutu kod regatnog jedrenja, tj. pomagati se kormilom: »Dobro si ti izrola, misto da idriš pošteno«; 2. prijeći neki put u cik-cak liniji
izubijân, -a, -o	— teško istučen, isprebijan, izudaran
izubijât (se), izubíjen	— 1. teško natučiti koga, izudarati (se): »Pâ je niz meju pa se cili izubija«; 2. teško se izmučiti radom
izuminât, -ân	— ispitati koga a da ovaj ne zna da ga se ispituje: »Provaj ga malo ispodaje izuminat od oton stvari.«
izumināvât, -âjen	— ispitivati koga a da ovaj ne zna da ga se ispituje
izvâjên, -êna, -êno	— iščupan zajedno sa žilama (stablo): »Nočas je izvâjen oni dub u selo.«
izvâlît, -âlin	— 1. nešto krupno i nepromišljeno reći: »Ka on cako izvali moraš se smijati«; 2. iščupati stablo sa žilama: »Nočas je šijunada izvalila dvi masline.«
izvanpit, -ânpin	— 1. ishlapiti; 2. pren. smršaviti, oslabiti, onemoćati: »Okad ju je momak ostavija sva je izvanpila«; »Okad mu je iša sin u Amerike propjo je izvanpija«; »Izvanpila san o straja dok san te cekala«; »Makni se sa sunca, izvanpit će ti mozak.«
izventân, -a, -o	— 1. izmišljen; 2. opravdan: »Ja san ispri meštra osta izventan.«
izventât (se), -ân	— 1. izmisliti; 2. opravdati se
izventāvât (se), -âjen	— 1. izmišljati; 2. opravdavati se: »Nemoj mi se sad izventavat.«
izventrân, -a, -o	— kojem (zaklana ili ubijena živina) su izvadene iznutrice i crijeva: »Je li prasac izventran?«
izventrât, -ân	— izvaditi (iz zaklane živine) utrobu, iznutrice, crijeva itd.: »Ja znam zaklat prajca ali ne znan ga izventrat.«
izventulan, -a, -o	— provjetren, rashlađen vjetrom
izventulât, -ân	— provjetriti, rashladiti na vjetru
izvicijân, -a, -o	— razmažen, naviknut da mu se udovoljava svim zahtjevima: »Ko more s njin živit ka' je još o malena puno izvicijan.«
izvicijât, -ân	— razmaziti, naviknuti koga da nema nikakvih zabrana (naročito dijete): »Bojîn se da ćedu baba i dida dicu izvicijat.«
izvîtren, -a, -o	— koji je ishlapio: »Ova ti je rakija izvitreana.«

izvītrīt, -in	— ishlapiti
izvodnīt (se), izvōdnin	— izgubiti na snazi zbog hlapljenja alkohola: »Ova se rakija izvodnila.«
izvojāt (se)	→ izdovojit (se)
īža, -e ž	— kuća: »Svaka iža jema križa«, tj. svaki čovjek (kuća, obitelj) ima svoje probleme ili tegobe
iženjāt (se)	→ inženjat (se)
iženjāvāt (se)	→ inženjavat (se)

Napomena

Od ovoga nastavka unesene su određene promjene u sustav označavanja naglasaka: umjesto dvostrukoga naglasaka (npr. **igrūška**) bilježen je samo jedan (**igrūška**), koji je u starijih informanata ponajčešće izrazitiji, osobito u emocionalno jače intoniranom govoru.

Autori